

[Før Mækkerup.]

ner, og som led i denne helhedsplan ønskede at gennemføre en indkomstpøolitik under bestemte vilkår, da forpassede regeringen denne mulighed.

Vi har tidligere oplevet, at regeringen og den del af partierne, der støtter regeringens politik, og som var medlem af folketinget dengang, i 1967 igennem en afstemning her i salen forpassede en anden mulighed for at føre indkomstpøolitik alene med den hensigt at vælte en socialdemokratisk regering. Jeg havde dengang lejlighed til at sige, at jeg troede og tror, at regeringen, det nuværende regeringsparti og de andre oppositionspartier, dengang begravede mulighederne for indkomstpøolitik i Danmark i en halv snes år. Nu er der ikke gået en halv snes år, men nu synes regeringen altså at ville begrave mulighederne igen. I hvert fald må man sige, at den måde, regeringen har behandlet hele dette problem på, har gjort det overordentlig vanskeliggere at nå frem til indkomstpøolitiske løsninger.

Jeg sagde dengang, at der hviler et centnertungt ansvar på de partier, der af partipøolitiske grunde væltede den daværende socialdemokratiske regerings indkomstpøolitik. Jeg vil ikke bruge helt så stærkt et udtryk i dag, men hvis regeringen vil have det samme held til at føre en fornuftig politik, som den hidtil har vist, og dette er sagt i citationstegn, så kan ansvaret blive meget, meget tungt at bære.

Arentoft (FP):

I en debat som den, der føres i dag, må det efter min mening også være rigtigt at pege på sikkerheden i ansættelsesforholdene. Jeg tænker her især på forskellen mellem ansættelsesforholdene på det private arbejdsmarked og tjenestemandsansættelse eller fast ansættelse i stat og kommune. For de sidstnævntes vedkommende betyder det, at såfremt de passer deres arbejde og møder til tiden, kan de ikke afskediges. Forflyttelser skal godtgøres, og ved forbigåelse el. lign. kan man opnå ventepenge. Til sidst bliver der tale om pension, ja, i visse tilfælde endda tale om førtidspension efter ansøgning

Jeg er sikker på, at en stor del af den kritik, der af og til høres om almindelige borgeres behandling på et offentligt kontor, ville

forstumme, såfremt de offentligt ansatte var ansat på almindelig funktionærbasis med normale opsigelsesvarsler. I dag kan man klage over en hr. NN på et socialkontor uden resultat. Var hr. NN ansat på funktionærbasis, kunne han få et praj fra sin chef om, at han måtte ændre sin holdning; i modsat fald måtte han se sig om efter en anden stilling.

Derfor skal jeg på grundlag af dette korte indlæg, hvor meget mere kunne siges, henstille til regeringen, at tjenestemandsløven og de kommunale tjenestemandsvedtægter tages op til revision snarest muligt. Jeg tror, der her er en farbar vej til at slette store skel imellem befolkningsgrupperne i dette land.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil i de bemærkninger, jeg vil fremføre, først og fremmest pege på de ting, der allerede er sagt af mit partis ordfører, hr. Aage Frandsen, i forbindelse med hans kritik af den ordning, der skulle have været så god, omkring højskolerne og uddannelsen dér, samt på de bemærkninger, hr. Jørgen Peder Hansen kom med om uddannelsesaspektet i den nuværende arbejdsløshedssituation.

Det forekommer mig, at vi i alt for ringe grad har mærket til de overvejelser, der må gøre sig gældende angående tilbud om en uddannelse, eventuelt knyttet til ordninger i retning af sabbatår eller sabbatmåneder el. lign., som ikke nødvendigvis kun bør udstrækkes til de arbejdsløse, både de unge af dem, der ikke er registreret, og de voksne af dem, som er registreret, men i og for sig også til andre mennesker, også dem, der er ansatte og har såkaldt godt arbejde, som de bare gerne vil uddybe, som de vil have en højere uddannelse til at bestride bedre. En udbredt adgang til efteruddannelse, opskoling og omskoling vil simpelt hen tage presset af arbejdsløshedssituationen, hvis den udstrækkes ikke blot til dem, der er tvunget ud i arbejdsløshed og derved eventuelt tvunget til en eller anden form for omskoling, men også til andre, dem, der gerne vil gøre det frivilligt.

Det forekommer mig, at netop i den nuværende situation har vi en ikke særlig lykkelig, men dog fornuftig, anledning til at rette op på den tilstand, der bevirker, at ca.